

DİYARBAKIR NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

Yürütmenin Durdurulması Taleplidir

DAVACI : DİYARBAKIR BAROSU BAŞŞKANLIĞI

VEKİLİ :

DAVALI : T.C. DİYARBAKIR VALİLİĞİ
Yenişehir Mahallesi Lise Caddesi / DİYARBAKIR

KONU : 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun 17. ve 19. maddeleri ile 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 11/A, B ve C maddeleri gerekçe gösterilerek;

25.01.2026 Pazar günü 11.00–18.00 saatleri arasında Diyarbakır ili Yenişehir ilçesi İstasyon Meydanı'nda düzenlenmek istenen miting gerekçe gösterilerek, son dönemde ülke içinde ve sınır ötesinde yaşanan gelişmeler ileri sürülmek suretiyle,

23.01.2026 Cuma günü saat 00.01'den başlayarak 26.01.2026 Pazartesi günü saat 23.59'a kadar (4 gün süreyle)

Diyarbakır ili mülki sınırları içerisinde;

1. Açık alanlarda yapılmak istenilen (toplanma, yürüyüş, basın açıklaması, açık grevi, oturma eylemi, miting, stant açma, çadır kurma, bildiri/broşür dağıtma, afiş/pankart asma vb.) her türlü eylemin,
2. Dış ilçelerden 25.01.2026 tarihinde yapılmak istenen mitinge katılacağı değerlendirilen şahıs ve araçların ilçelerden çıkışları ve/veya il merkezine girişlerinin,
3. Diğer illerden mezkur mitinge katılmak amacıyla geldiği değerlendirilen şahıs ve araçların ilimiz sınırına girişleri/geçişleri/çıkışlarının yasaklanmasına ilişkin Diyarbakır Valiliği işleminin, öncelikle yürütmesinin durdurulması ve devamında iptali istemidir.

AÇIKLAMALAR

I. USULE İLİŞKİN

Dava Açma Süresi ve Menfaat Bakımından

Diyarbakır Valiliği'nin 22.01.2026 tarihli yasaklama kararı, aynı tarihte Diyarbakır Valiliği resmi internet sitesi üzerinden basın duyurusu olarak ilan edilmiş olup süresi içerisinde işbu davanın açılması zarureti hasıl olmuştur.

1. İdari yargı mercileri önünde bir idari işleme karşı dava açılabilmesi için menfaat ihlalinin bulunması gerekmektedir. Valilik tarafından dört (4) gün süreyle Diyarbakır ili mülki sınırları içerisinde açık alanlarda yapılmak istenilen her türlü toplantı, yürüyüş, basın açıklaması, oturma eylemi, miting ve benzeri eylemlerin yasaklanması; ayrıca il ve ilçe sınırları içerisinde kişilerin giriş ve çıkışlarının kısıtlanması, kent yaşamını bütünüyle durduracak nitelikte olup temel hak ve özgürlüklerin açık ihlali anlamına gelmektedir.
2. Diyarbakır Barosu; Avukatlık Kanunu'nun 76. maddesi ve Anayasa'nın 135. maddesi uyarınca hukukun üstünlüğünü, insan haklarını ve temel özgürlükleri savunmakla görevli bir kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşudur. Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkına yönelik genel ve yaygın yasaklamalar, Baro'nun görev alanını ve kamusal sorumluluğunu doğrudan ilgilendirmektedir.
- 3.

Dava konusu yasaklama kararı, Diyarbakır ilinde yaşayan herkesin ifade özgürlüğü ile toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkını ortadan kaldırmakta; bu yönüyle Diyarbakır Barosu'nun korumakla yükümlü olduğu kamusal menfaati ihlal etmektedir.

II. ESASA İLİŞKİN

Konu Bakımından:

Evrensel hukukun en önemli aracı olan barışçıl toplantı ve gösteri yürüyüş hak ve özgürlüğü, örgütlenme özgürlüğü soyut güvenlik anlayışı gerekçe gösterilerek, İdare tarafından keyfi şekilde ve sınırsız bir biçimde yasaklanmıştır. Temel insan hakkı ve özgürlüklerinden olan düşünce ve kanaat özgürlüğü ve örgütlenme özgürlüğü bunların özgürce dillendirilmesini içeren ifade özgürlüğü, düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğü ile toplantı hak ve hürriyetleri bu yolla kısıtlanmıştır.

Temel hak ve hürriyetlerin geniş şekilde kullanılması kural, sınırlaması ise istisnadır ve istisnalar hukuk kuralları doğrultusunda olabildiğince dar yorumlanmalıdır. Nitekim temel hak ve özgürlüklerin hangi koşullarda, ne ölçüde ve hangi yöntemle kısıtlanabileceği, Anayasa'da açıkça belirtilmiştir. Olağanüstü hallerde de dahi hakların özüne dokunmadan sınırlamalar yapılabilecektir. Olağan dönemlerde ise yalnızca ve yalnızca kanunla yapılabilecek sınırlamalar, temel hakların özüne dokunmadan yapılmalıdır. Her ne kadar anayasanın temel ilkelerine aykırı önlemler alınabilirse de bu önlemler, uluslararası yükümlülüklerle bağdaşmalı ve ölçülü olmalıdır.

Diyarbakır Valiliği'nin kararı Anayasanın 25, 26, ve 34. maddesini ve aynı zamanda AİHS'nin 10. maddesi ile güvence altına alınmış ifade özgürlüğü ile 11. maddede düzenlenen, önceden izin almadan, silahlı ve silahlı olmayan toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkını ihlal eder niteliktedir. Davaya konu karar aynı zamanda 5237 sayılı Türk Ceza Yasasının 119. maddesini ihlal eder niteliktedir.

AİHS'nin toplantı özgürlüklerine ilişkin 11. maddesi, Sözleşme'nin 10. maddesinde koruma altına alınan ifade özgürlüğüyle iç içedir ve ifade özgürlüğünün özel bir biçimidir. Bu hususta AİHM tarafından verilen Öllinger/Avusturya (Öllinger/Avusturya, 76900/01, 29.06.2006, §38) kararında “Kendine has otonom rolüne ve özel uygulama alanına rağmen, 11. maddede düzenlenen haklar aynı zamanda 10. maddenin ışığında değerlendirilmelidir. Fikirlerin korunması ve bunları ifade etme özgürlüğü, 11. madde tarafından garanti altına alınmış hakların amaçları arasında yer alır. Bu bakımdan, 10. maddenin siyasi ve genel çıkarı ilgilendiren konularda kısıtlamalara elverişli olmadığını akılda tutmak gerekir.” şeklinde ifade edilmiştir. Bu nedenle de toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı, aynı ifade özgürlüğü gibi, demokratik sistemin etkili çalışmasında çok önemli bir yere sahiptir. Toplantı gösteri yürüyüşü hakları sayesinde vatandaşlar, ülkeyi yönetenler ve bunların belirledikleri politikalar üzerinde belirli ölçülerde etki etme imkanı bulurlar ki, bu durum 11. maddede güvence altına alınmış bu hakkın demokratik bir toplumda ne derece önemli bir yere sahip olduğunun da göstergesidir. Aynı zamanda ifade özgürlüğü, dernekleşme, toplantı ve gösteri yürüyüşü hakları, hükümet edenlerin geniş anlamda “siyasi sorumluluklarını” harekete geçirecek önemli birer araçtır ve demokrasiyle asıl bağlantıları buradadır. Valilikçe verilmiş olan bu yasaklama kararından önce de yukarıda bahsedilen, kullanımı zaten oldukça zor olan bu haklar, valilik kararı ile birlikte imkansız hale gelmiştir. Hakkın kullanımı tamamen ortadan kalkmıştır. Meydana gelen hukuka aykırılıkların dile getirilmesi için de önemli bir araç olan bu hakkın tamamen ortadan kaldırılması hukuka uygun olmadığı gibi ölçülü de değildir.

Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyonu aynı şekilde 30.11.1992 tarihli Fried/Avusturya (Fried/Avusturya, 15225/89, 30.11.1992) komisyon kabul edilebilirlik kararında “Barışçıl toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı demokratik bir toplumda temel haklardan biridir. Aynı ifade özgürlüğü gibi, [bu hak da] demokratik toplumun temellerinden birini teşkil etmektedir. İşte bu sebeple bu hak dar yoruma tabi tutulmamalıdır.” demektedir.

Anayasa Mahkemesine göre de "toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkı çoğulcu demokrasilerin gelişmesinde elzem olan farklı düşüncelerin ortaya çıkması, korunması ve yayılmasını güvence altına

almaktadır". Yine yapılacak bir toplantının amaç yönünden herhangi bir sınırlamaya tabi tutulmadığı, siyasi, dini, kültürel, sosyal herhangi bir amaçla yapılabileceği bu noktada içerik bakımında bir sınırlamaya tabi olmadığı Anayasa ve AİHS ile sabittir. Anayasa Mahkemesi tam da bu konuda, Ali Rıza Özer ve diğerleri kararında "Anayasanın 34. Maddesinde düzenlenen toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının, bireylerin ortak fikirlerini birlikte savunmak ve başkalarına duyurmak amacıyla bir araya gelebilme imkanını savunmakta olduğunu...demokrasinin özünde açık bir tartışma ortamıyla sorunları çözebilme gücünün yer aldığını, şiddete teşvik ve demokrasinin ilkelerini ortadan kaldırma durumları dışında toplantı ve ifade özgürlüğünün ortadan kaldırılmasına yönelik önleyici nitelikli radikal tedbirlerin, yetkililerin eylemlerde kullanılan ifadeler ve bakış açılarını şaşırtıcı ve kabul edilemez olarak değerlendirdiği durumlarda dahi, demokrasiye zarar verdiğini, hukukun üstünlüğüne dayalı demokratik bir toplumda, mevcut düzene itiraz eden ve barışçıl yöntemlerle gerçekleştirilmesi savunulan siyasi fikirlerin, toplantı özgürlüğü ve diğer yasal araçlarla kendisini ifade edebilmesi imkanının sunulması gerektiğini" ifade etmiştir.

Amaç bakımından:

Diyarbakır Valiliği'nce resmi web sitesi üzerinden ilan edilen davaya konu yasaklama kararında "kamu düzeni ve güvenliği bozulabileceği, can ve mal güvenliğinin, kişi dokunulmazlığının, tasarrufa müteallik emniyetin ve kamu esenliğinin sağlanması güçleşeceğinden" şeklinde ön yargı ve hisse dayalı gerçekçi olmayan bir gerek kurulmaya çalışılmıştır. Amaç, idari işlemi yapan kişinin bu işlemle ulaşmak istediği sonuç konusunda zihninden geçen niyet ve düşüncelerdir ve idari işlemin sübjektif unsurudur. Valilik tarafından verilen yasaklama kararı ile ulaşılmaya çalışılan amacın ne olduğu tarafımızca anlaşılamamıştır. İdari işlemi gerçekleştiren idarenin bu işlemle ulaşmak istediği sonucu da ilgililere açık şekilde bildirmesi gerekmektedir. Valilik tarafından yapılan duyuruda bu yasakla ulaşmak istenen amaca yönelik OBJEKTİF tek bir ifadeye yer verilmemiştir. Bu haliyle gerçekleştirilen idari işlemin tek amacının Anayasa ve uluslararası sözleşmelerle tanınan temel hak ve özgürlüklerin keyfi bir biçimde ortadan kaldırılması olduğu anlaşılmaktadır. Hukuk alemine amaç unsuru bakımında sakat doğan bu idari işlemin iptali idare hukuku ilkelerinin gereğidir.

Diyarbakır Valiliği'nin davaya konu kararı ile birlikte vatandaşların yaşanan hak ihlallerine ilişkin fikirlerini demokratik bir ortamda ortaya koyabilecekleri yasal hakları ellerinden alınmaktadır. Eğer halkın toplantı ve gösteri haklarına yönelik bir tehdit varsa, Diyarbakır Valiliği'nin yapması gereken, toplantı ve gösterileri tamamen yasaklamak ve şehre giriş çıkış yasağı uygulamak değil halkın hak ve özgürlüklerini korumak için her türlü önlemi almaktır. Devletin bu konuda pozitif yükümlülüğü bulunmaktadır. AİHM "Her ne kadar, 11. maddenin temel amacı kişilerin haklarına yetkililerin keyfi müdahalesini engellemek ise de, bu hakkın etkin kullanılması için devletlerin üzerine düşecek pozitif yükümlülükler bulunabilir." (Oya Ataman/Türkiye, 74552/01, § 36) ifadesiyle devlete, bu hakkın korunması hususunda sorumluluk yüklemiştir.

Yine aynı şekilde AİHM idarenin görevi açısından 27.11.2012 tarihli DİSK ve KESK/Türkiye kararında "Yetkililerin tüm vatandaşları açısından kanunlara uygun gösterilerin barış ve emniyet içerisinde yapılmasını sağlamak amacıyla uygun önlemleri alma görevleri bulunmaktadır." ifadesine yer vermiştir. (Disk ve Kesk/Türkiye, 38676/08, §7)

Vatandaşların hak ve özgürlüklerini koruma ve kamu düzeninin ihdası iddiasıyla verilen yasaklama kararlarının, toplantı ve gösteri hakkını ortadan kaldıracak bir düzenlemeye yol açması ölçülü değildir. Bu nedenlerle dava konusu işlem açık bir şekilde hukuka aykırıdır. Amaç bakımından hukuka aykırı olan bu işlemin iptali gerekmektedir.

Sebeb Bakımından:

Dava konusu yasaklama kararının, 5442 sayılı İl İdaresi Yasasının 11. maddesi ile 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasasının 17. ve 19. maddelerine istinaden alındığı belirtmektedir. Yasaklama kararının belirtilen yasa gerekçeleriyle alınması hukukla ve yasayla da uygun değildir. 5442 sayılı İl

İdare Kanununun 11/A, 11/B ve 11/C maddeleri uyarınca yasaklama kararı verilmiştir. 5442 sayılı İl İdare Kanununun "C) İl sınırları içinde huzur ve güvenliğin, kişi dokunulmazlığının, tasarrufa müteallik emniyetin, kamu esenliğinin sağlanması ve önleyici kolluk yetkisi valinin ödev ve görevlerindendir. (Ek cümle: 25/7/2018-7145/1 md.) Bunları sağlamak için vali gereken karar ve tedbirleri alır. (Ek paragraf: 25/7/2018-7145/1 md.)Vali, kamu düzeni veya güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratabilecek şekilde bozulduğu ya da bozulacağına ilişkin ciddi belirtilerin bulunduğu hâllerde on beş günü geçmemek üzere ildeki belirli yerlere girişi ve çıkışı kamu düzeni ya da kamu güvenliğini bozabileceği şüphesi bulunan kişiler için sınırlandırabilir; belli yerlerde veya saatlerde kişilerin dolaşmalarını, toplanmalarını, araçların seyirlerini düzenleyebilir veya kısıtlayabilir ve ruhsatlı da olsa her çeşit silah ve merminin taşınması ve naklini yasaklayabilir." şeklindedir. Görüldüğü üzere 5442 sayılı İl İdare Kanununun 11/C maddesi açıkça bu tür bir yasaklama kararının alınması için kamu düzeni veya güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratabilecek şekilde bozulduğu ya da bozulacağına ilişkin ciddi belirtilerin bulunduğu hâllerde alınabileceğini düzenlemiştir. İdarece yapılan subjektif yorumlara dayalı olarak yapıldığı, Diyarbakır ilinde kamu düzenini bozacak hiçbir olay meydana gelmediği halde subjektif çıkarımlarla temel bir hak olan toplanma özgürlüğünün yasaklandığı görülmektedir.

5442 Sayılı Kanunun yukarıda aktardığımız 11/C maddesinde -kamu düzeni veya güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratabilecek şekilde bozulduğu ya da bozulacağına ilişkin ciddi belirtilerin bulunduğu hâllerle- sınırlı olmak üzere ildeki belli yerlere giriş çıkışın belli kişiler için sınırlandırabileceği ya da belli yerlerde veya saatlerde kişilerin dolaşmalarının, toplanmalarının, araç seyirlerinin düzenlenebileceği ya da kısıtlanabileceği ifade edilmiştir. Yani söz konusu yasaklama işlemi belli kişiler, belli yerler veya belli saatler ile sınırlandırılmıştır. Dava konusu işlemde ise kamu düzeni veya güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratabilecek şekilde bozulduğu ya da bozulacağına ilişkin ciddi belirtilerin bulunması gibi bir durum söz konusu olmamasına ve böyle bir duruma dair kararda herhangi bir temellendirmeye gidilememesine rağmen, tüm şehri hatta dış ilçeleri ve jandarma sorumluluk bölgelerini de kapsayacak şekilde ve herkes için tüm eylem ve etkinliklerin yasaklanmasına karar verilmiştir. Görüldüğü üzere işleme dayanak alınan Kanun maddesinde belirtilen yer, kişi ve zamana ve genel koşula dair tüm sınırlamaların dışına çıkılarak keyfi bir şekilde kentte yaşayan tüm yurttaşların toplantı ve gösteri hakkı Anayasaya aykırı bir şekilde kısıtlanmıştır.

Öte yandan yine iptale konu işlemin dayanağı olarak gösterilen 2911 Sayılı Kanunun "vatandaşların huzur ve sükunet içinde istirahatini aşırı ve katlanılamaz derecede zorlaştırmamak ve kamu düzeni ve genel asayişin bozulmasına neden olmamak" şeklindeki düzenlemenin toplantı henüz gerçekleşmemişken yasaklanmasına gerekçe olamayacağı açıktır. Söz konusu kanun maddesinin tümü esasen bir yasaklama işlemine dair değildir. Zira 2911 Sayılı Kanunun 7. Maddesinin 2. Fıkrasının tümü "Açık yerlerdeki toplantılar ile yürüyüşler gece vaktinin başlamasıyla dağılacak şekilde, kapalı yerlerdeki toplantılar ise saat 24.00'e kadar yapılabilir. Toplantı ve gösteri yürüyüşünün gece vaktinin başlamasından sonra devam edeceği hususu, geçerli neden gösterilerek bildirilmiş ise vatandaşların huzur ve sükunet içinde istirahatini aşırı ve katlanılamaz derecede zorlaştırmamak ve kamu düzeni ve genel asayişin bozulmasına neden olmamak şartıyla, açık yerlerde yapılan toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin dağılma saati mahallin en büyük mülki amirinin kararıyla en geç saat 24.00'e kadar uzatılabilir." şeklindedir. Yani söz konusu madde ile hangi hallerde toplantı ve gösteri yürüyüşünün en geç saat 24.00'e kadar uzatılabileceği hususu düzenlenmiştir. Dolayısıyla iptal istemine konu işlem bu açıdan da sebep unsurundan yoksundur.

Yasaklama kararının sunulan diğer bir gerekçesi de 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasasının 17. ve 19. maddeleridir. Madde metninden de görüleceği üzere bu yasaya dayalı bir yasaklama kararı sadece belirli bir toplantıyı yasaklamaya yönelik olup davalı idarenin yasaklama gerekçesi ile örtüşmemektedir. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasasının 17. maddesi "Bölge valisi, vali veya kaymakam, millî güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlığın ve genel ahlâkın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla belirli bir toplantıyı bir ayı aşmamak üzere erteleyebilir veya suç işleneceğine dair açık ve yakın tehlike mevcut olması hâlinde yasaklayabilir."; 19. maddesi "Bölge valisi, millî güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlığın ve genel ahlâkın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla bölgeye

dahil illerin birinde veya birkaçında ya da bir ilin bir veya birkaç ilçesinde bütün toplantıları bir ayı geçmemek üzere erteleyebilir. (Değişik ikinci cümle: 30/7/2003-4963/22 md.) Valiler de aynı sebeplere dayalı olarak ve suç işleneceğine dair açık ve yakın tehlike mevcut olması hâlinde; ile bağlı ilçelerin birinde veya birkaçında bütün toplantıları bir ayı geçmemek üzere yasaklayabilir.(2)Yasaklama kararı gerekçeli olarak verilir Kararın özeti yasaklamanın uygulanacağı yerlerde mutlak vasıtalarla ilan edilir. Ayrıca, İçişleri Bakanlığına bilgi verilir." şeklindedir. Yasaklama kararının neredeyse bir kentte hayatı durdurabilecek "tedbirlere" dayanarak yasaklama kararı vermesi hukuk mantığı açısından kabul edilebilir ve açıklanabilir bir noktada değildir. Diyarbakır ili coğrafi sınırları içerisinde içeriğine ve amacına bakılmaksızın açık alanlarda düzenlenecek yürüyüş, toplantı ve toplanmalar, basın açıklaması, oturma eylemi, stand açma vb. her türlü eylem ve etkinlikler için alınmıştır. Davalı Valilik ilgili kanun maddelerini yazmakla yetinmiştir ve bu idari işlemde sebep unsuru açısından da sakatlık yaratmıştır. Sebep unsuru yönünden de sakat olan bu idari işlemin iptali gerekmektedir.

3-Yürütmenin Durdurulması Talebimiz Bakımından

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 27. maddesinin ikinci fıkrası kapsamında, idari işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi durumunda yürütmenin durdurulması kararı verilmesi gerekmektedir. Yukarıda açıklanan sebeplerle, davaya konu idari işlemin konu, amaç ve sebep unsurları bakımından açıkça hukuka aykırıdır ve yasaklanan tarih aralığında gerçekleştirilmesi planlanan parti programının gerçekleştirilememesi ülke demokrasisine ve parti siyasetine telafisi güç veya imkansız derecede zarar verecektir. Bu itibarla yürütmeyi durdurma kararının verilebilmesi için kümülatif olarak aranması gereken hukuka açık aykırılık ve telafisi güç veya imkansız zarar şartları gerçekleştiğinden ve demokrasinin temel unsurlarından olan siyasi partilerin faaliyetlerinin engellenmesinin vereceği zararın yakıcılığı dikkate alındığında acilen yürütmeyi durdurma kararı verilmesi gerekmektedir. Zira 2577 sayılı Yasanın 27. maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesinde, uygulanmakla etkisi tükenecek olan idari işlemlerde mahkeme idarenin savunmasını daha sonra almak üzere yürütmeyi durdurma kararı verebileceği hüküm altına alınmıştır. Yürütmeyi durdurma kararının verilmemesi halinde keyfi olarak gerçekleştirilen bu idari işlemin müvekkil partinin programını ve siyasi faaliyetlerini ihlal edeceği açıktır lakin YD kararı verildikten sonra idarenin savunmasının alınması bir hukuka aykırılık veya telafisi imkansız bir durum yaratmayacaktır.

Davalı idarenin yasaklama kararı barışçıl toplantı hakkının kullanımına müdahale etmek için yeterli ve somut gerekçeler içermemektedir. Henüz kullanılmayan bir temel hakka ilişkin önceden soyut çıkarım ve beklentilerle, toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına dolayısıyla ifade özgürlüğüne yapılan müdahale demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun bir müdahale olarak değerlendirilemez. Açıklanan gerekçelerle davaya konu kararın Anayasa'nın 25, 26 ve 34. maddesinde güvence altına alınan hakların ihlal edilmiş olduğu dikkate alındığında açıkça hukuka aykırı olması ve alınan yasaklama kararının () günlük bir süreyi kapsamaması ile uygulanması halinde telafisi imkansız zararların oluşacağı gerçeği karşısında idarenin savunması alınmaksızın derhal yürütmeyi durdurma kararı verilmesini talep etme ihtiyacı hasıl olmuştur.

NETİCE ve TALEP : Yukarıda izah edilen ve mahkemenizin re'sen gözeticeği nedenlerle,

İlk olarak ilgili idarenin savunması alınmaksızın ivedilikle yürütmenin durdurulmasına ve sonrasında Diyarbakır Valiliği'nin 22.01.2026 tarihli yasaklama kararının iptaline, yargılama masrafları ile vekalet ücretinin davalı idarenin üzerine bırakılmasına karar verilmesini, bilvekele talep ederiz. 22.01.2026

**Davacı Diyarbakır Barosu
Vekili**